

தேவேந்திரநாத பண்டிதரின் வைத்தியக் குறள் காட்டும் சித்தமருத்துவம்

ப. முருகன் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, துவாரகதாஸ் கோவர்தன்தாஸ் வைணவக் கல்லூரி, அரும்பாக்கம், சென்னை-600106, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Siddha Medication as Revealed by Devendranatha Pandithar's Vaidhyakkural

P. Murugan a, *

a Department of Tamil, Dwaraka Doss Goverdhan Doss Vaishnav College, Arumbakkam, Chennai-600106, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

drmurugantamil@gmail.com

Received: 08-04-2021

Revised: 20-10-2021

Accepted: 28-10-2021

Published: 24-01-2022

ABSTRACT

There is a need to do research on the siddha medication of Tamil siddhas, Even now this is very useful to know about the beneficial which are not well-known medical works in Tamil siddha literature. hence, this research paper based on the view of anthropology and siddha medication is emphasizing the necessity Moreover through the book Vaidhyakkural which was authored by Devendranatha Pandithar's as the main treatise this research has been done. siddhas medication Tamillians medication and old tamil literature are helpful for this research paper.

Keywords: Vaidhyakkural, Coward, Kunkiliyam, Inflammation, Kumilankilai, Cold

முன்னுரை

சித்த மருத்துவம் காட்டும் நன்மையை உற்று நோக்கினால், கசப்புச் சுவையுடைய மூலிகைகள் கிருமிகளைக் கொல்லும் தன்மையுடையன என அறியமுடிகிறது. காய்ச்சலைப் போக்கவல்ல நிலவேம்பில் மிகுந்த கசப்புத்தன்மை இருப்பதாலும் குறிப்பாக ஆன்ரோரி போலெய்டு எனும் வேதிப்பொருள் இருப்பதாலும் நோய் எதிர்ப்பாற்றலை அதிகரிக்கும், தன்மை இருக்கவே இது சிக்கன் குன்யாவையும் கட்டுப்படுத்தியது. தமிழ் நாட்டில் விளையக் கூடிய பூம்பழம்மலம் இலக்கி என்று எல்லோருக்கு தெரியும் ஆனால் குளிர்ச்சியுடையவர்களுக்கு மேலும் குளிர்ச்சியை உண்டு பண்ணும் அதனால் கற்பூரவள்ளி பெயருக்கு ஏற்றார் போலசனி போன்ற நோய்களைக்கட்டுப்படுத்தும். எலாச்சி என்று சொல்லக்கூடிய வாழைப்பழம் சாப்பிட்டு வந்தால் மலச்சிக்கல் இருக்காது. நேந்திரம்பழம், செவ்வாழை போன்றவை மலை நாட்டுப்பழங்கள் அதிகநன்மை தரக்கூடியவை. அதிலும் செவ்வாழை சிறுநீரகக்கல் அகற்றக்கூடியது. மேலும் இது போன்ற பழங்கள் உடல் சூட்டைத் தணிக்கக் கூடியவை. இது போன்ற சித்த மருத்துவ கருத்துகளை வைத்தியக் குறள் வழி அறிய முற்படின் நூவலின் பொருள் விளங்கும்.

உடல் வளர்க்கும் வழிகள்

இதுவே உடலை வளர்க்கும் வழிகள், உடம்பையும் உயிரையும் வளர்ப்பதன் அவசியத்தை

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே

என்று திருமூலர் கூறுகிறார் (Sengalva Raya Pillai, 1951). மேலும் உடலுக்கும் உயிருக்கும் இடையே ஏற்படும் முரண்பாடு தான் நோய் நோயினால் உடல் இடையூறு அடையும்போது அதன் செயல்பாட்டில் தோல்வி ஏற்படுகிறது. அதனால் சமுதாயத் தொடர்பும் இல்லாமல் போக வாய்ப்புள்ளது எனவே உடலிலே உத்தமன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்ற உண்மையைக் கூறி உடலைக்காத்து நீண்டகாலம் வாழ்க என்கிறார்.

காலம் காலமாக அம்மை நோய்க்குப் பயன்படுத்துப்பட்டு வரும் வேப்பிலையில் உள்ள அஸாடிர்க்டின் என்னும் வேதிப்பொருள் நோய் எதிர்ப்பாற்றலை அதிகரிப்பதோடு டெங்கு போன்ற காய்ச்சலையும் தடுக்கிறது என்கின்றார்கள் அறிஞர்கள். மலைவேம்பில் உள்ள வேதிப்பொருட்கள் மற்றும் இரும்புச்சத்து நிறைந்த முருங்கைக்கீரை, கறிவேப்பிலை முதலான மூலிகைகளில் உள்ள வேதிப்பொருள் பிளவணாய்டு எதிர்ப்பாற்றலை உடலில் உண்டாக்குகிறது என்றும் நெல்லிக்காய், கடுக்காயில் நோய் எதிர்ப்பாற்றல் தரும் வைட்டமின்-சி அதிகம் என்று இயற்கை மற்றும் அறிவியல் விஞ்ஞானிகள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மரங்களோடு நாம்.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இம்மரத்தின்

குமிழ்என் கிளவி மரப்பெயராயின்

பீர் என் கிளவியொடு ஓரியற்றாகும். (Thamizhannal, 2008)

குமிழங்கிளை பயன்பாடு

மருத்துவ குணம் பற்றி பார்க்கும்போது இலைச்சாறு சிறுநீரகக் கோளாறு மற்றும் இருமலுக்கும் சிறந்த மருந்தாகிறது. பூக்கள் குருதித் தொடர்பான நோய்களுக்கும் பயன்படுகிறது. இம்மரவேர்களில் கஷாயம் (மருத்துவப் பொருட்களைக் கொதிக்கவைத்து எடுக்கும் நீர்) செய்து சாப்பிட வலிப்பு நோய், காய்ச்சல், வயிற்றுக் கோளாறு, என இவற்றை தீர்க்கும் நன்மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. இம்மரம் பெரும்பாலும் வறண்ட நிலப்பகுதியில் காணப்படும், மேலும் திருவண்ணாமலை, கோவை, தேனி, திருச்சி, நெல்லை, நீலகிரி போன்ற பகுதிகளில் காணப்படும். இரத்தசீத பேதிக்கு நன்னாரி, வேப்பு, குமிளம் போன்ற வேர்கள் பயன்படுகிறது என்பதை பின்வரும் வைத்தியக் குறள் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நன்னாரி வேர் பேதரனம் வேப்பீர்க்குக் குமிளும்

பொன்னாயுண் கற்கண் டுடன்.

(Mohanarasu, 2015)

காட்டலரி மரம் கூட மருத்துவகுணமுடையது இதன் பட்டையை நசுக்கி செய்யும் கஷாயம் மலேரியா காய்ச்சல், சொறி, சிரங்கு, சிறுநீரகக் கோளாறு ஆகியவற்றையும் போக்கவல்லது மேலும் மலைப்பகுதியில் வளர்ந்து வாழும் புண்ணிய தரு என்று அழைக்கப்படும் இத்தி மரம் (குருக்கத்தி என்ற வேறு பெயரும் உண்டு) பல்வேறு மருந்துவகுணமுடையது இலைகள், வேர்கள் பட்டை, காய்கள், கனிகள் எல்லாமும் மனித உடலுக்கு உகந்தவை குறிப்பாக பெண்களின் உடல் உபாதைகளுக்கு தேவையான மருந்து, அதிக குருதிபோக்கு குருதி அளவு குறைதல் (ஹிமோகுளோபின்), இரத்த சோகை ஆகிய நோய்களுக்கு இம்மரப்பட்டைகளை தண்ணீரில் கொதிக்க வைத்து சாப்பிட்டால் பூரண குணமாகும். இம்மரம் சிவகங்கை மாவட்டம், பாகனேரியில் உள்ள அருள் மிகு விண்ண வண்ணப் பெருமாள் கோயில் முன் இருக்கிறது என்று ஆய்வாளர் பா.இராதாகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் திருக்கடவூர் குங்கிலிய கலயநாயனார் பற்றி தெரிந்தவர்களுக்கு குங்கிலியத்தின் சிறப்பு தெரிய வாய்ப்புண்டு இம் மரத்தின் பிசின் பொடியாக இடித்து எலுமிச்சை பழத்தின் சாறில் ஊறவைத்து பின் காய வைத்து இடித்து தேனில் கலந்து சாப்பிட குடல்புண், மூலப்புண் குணமாவதுடன் உடலும் வலுவடையும். இம் மரப்பிசினை நல்லெண்ணெய்யில் இட்டு காய்ச்சி மூட்டுகளில் தடவி வந்தால்

மூட்டுவலி நீங்கும். குங்கிலியப் பொடியை முள்ளங்கிச் சாற்றில் கலந்து சாப்பிட சிறுநீரக்கற்கள் கரையும், இப்பொடியை நெருப்பில் இட்டு புகையை பெண்களின் தலை முடிக்கு மூட்டினால் நறுமணமும் கிடைக்கும். சீதளம் போகும் இது பெரும்பாலும் நாட்டு மருந்துக் கடைகளில் குங்குலியம் என்று கேட்டாலும் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இலக்கியத்தில் மருத்துவம்

1. திரிகடுகத்தில் - சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி - தமிழர் அடிப்படை மருந்துகள்.
2. சிறுபஞ்சமூலம் - கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய ஐந்து வேர்களும் மருத்துவக் குணமுடையவையாக கருத்து குணமுடையவை என அறியலாகிறது.
3. பெரும்பஞ்சமூலம்- குமிழ்மரம், தழுதாழை, பாதிரிவாகை
4. ஏலாதி - காட்டும் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாகப்பட்டு ஆகிய ஆறு மருந்துகளும் அடிப்படை உடல்நோய்க்கு தமிழர்கள் பயன்படுத்திய மிகச்சிறந்த மருந்துகள்.
5. ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி.

இவ்வாறு தமிழ் இலக்கியத்தில் சித்தமருத்துவம் மிகுந்து இருந்ததை கண்டுணர்ந்துள்ளோம். ஆனால் பிற்காலத்தில் கிடைத்துள்ள மருத்து நூல்களை தமிழ் உலகம் கண்டுகொள்வதில்லை. திருக்குறள் அறத்தை வலியுறுத்திய அளவிற்கு பிற்கால வைத்தியக் குறள் நூல் மருத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளதை ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை உள்ளது.

தேவேந்திரநாத பண்டிதரின் வைத்தியக்குறள்

திருவள்ளூர் மருந்து என்ற அதிகாரத்தில் பத்துகுறட்பாவில் நோய் பற்றியும், அது தணிக்கும் மருந்து பற்றியும், மருத்துவன் குறித்தும் பேசுகிறார். ஆனால் வைத்தியக்குறள் என்ற ஓர் அரிய மருத்துவ நூலைக் கெழுமலைச் சித்திரக்கவி தேவேந்திரநாத பண்டிதரால் இயற்றப்பட்டு 1936 ஆம் ஆண்டு எட்டு அணாவின் மதிப்பில் வெளிவந்திருக்கும் இந்த வைத்தியக் குறள் பல நோய்களுக்கான மருத்துவ குறிப்புகளால் 108 குறள் வெண்பாக்களையும் இக்குறட்பாவுக்கு இணையாக 108 பழமொழிகளையும் எழுதி அதற்கான விளக்கமும் ஒருங்கே தந்திருப்பதுதான் இந்நூல் சிறப்பு, மேலும் தேவேந்திரநாத பண்டிதர் என்பவர் வைத்திய விளக்க அகராதியும் இயற்றியுள்ளார் என்பது சரஸ்வதி புத்தக சாலை வெளியீட்டில் அறிய முடிகிறது (Devendra Nadha Pandithar, 1936).

சான்றாகச் சில குறட்பாக்களை இங்கே காணலாம்,

பிணியைக் கறுக்கிப் பீடையகற்றும்

மணியாம் வைத்தியக் குறள் ((Devendra Nadha Pandithar, 1936; Thamizhannal, 2008)

எனத் தொடங்கும் காப்புச் செய்யுள் கடுக்காயைத் தூள் செய்து கரிசலாங்கண்ணிச் சாற்றில் ஆள் காட்டி நடுவிரல் இரண்டையும் அதிற்றோய்த்து அதன்பின் முன் கடுக்காய்த்தூளிற் தொட்டு உள்நாக்குப் புகும்படி புகும்படி அரக்கித்தேய்க்க, கபமானது கோழை கோழையாய் வந்து விடும். மறுபடியும் இதுபோலவே நாலைந்து தடவை தேய்க்கவும் என்று சொல்லி இது காயகற்ப விதியாலொன்று என்றும் சொல்லிகபம் (சளி) நீங்குவதற்கான மருத்துவக் குறிப்பைச் சொல்வதுடன்

“அரிவையர் முலைப்பாலருந்து வுன்சித்தி” என்ற பழமொழியைத் தந்திருக்கிறார் அதாவது பெண்ணின் முலைப் பாலை தினம்தோறும் உட்கொள்ள உடல் வலுவைத்தரும் என்கிறார். மேலும்

ஆப்பால் முந்திரிபருப்ப திற்கற்கண் டிம்மூன்றி

ராப்பா லுண்தாது வலுவாம் (Mohanarasu, 2015)

பசும்பாலில் முந்திரிப் பருப்பையும் கற்கண்டு சேர்த்து இம்மூன்றையும் இரவினில் மாறாமல் உட்கொண்டால் ஆண்களுக்கு (உயிர்திரவம்) தாது வலுவை அடையும் என்றும் சொன்ன பண்டிதர் ஆவாரந்தழையும் ஆபத்துக்குதவும் என்ற பழமொழியையும் தந்திருக்கிறார் (Devendra Nadha Pandithar, 1936).

இன்று மானுட குலத்தை சீரழித்து வரும் நீரழிவு நோய்க்கு இரண்டு குறட்பாக்களைத் தந்திருக்கிறார் பண்டிதர்

ஓட்டியிடித் தென்னுட பனைவெல்லத்தில்

நாட்டிடு நீரிழிவு நலம் - (Mohanarasu, 2015)

எள்ளு ஆழாக்கில் கல்மண்ணிலாது நோம்பி அதில் பனைவெல்லஞ் சேர்த்து இடித்து காலை மாலை இரண்டு வேளையும் எலுமிச்சம்பழ அளவு உட்கொண்டால் நீரழிவு நோய் குணமாகும் எனவும் ஒரு வேளை இச்சா பத்தியம் நீரைக் கட்டினால் நாட்டுச் சர்க்கரை கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டால் நீர்தாராளமய் இறங்கும் என்கிறார் (Devendra Nadha Pandithar, 1938). மேலும்

நீரிழிவுக் கல்மதமும் நிகழ்கொன்றைப் பட்டையா

வாரந் தூள்காச்சியே யுண்(வைத்தியக் குறள் எண் 63)

கல்மதம், கொன்றைப்பட்டை, ஆவரந்தழைப்பொடி மூன்றையும் காய்ச்சி ஒருவாரம் இருவேளை உட்கொள்ள நீரழிவு நீங்கிவிடும்.

இவ்வாறு எலும்புருக்கினோய்(3) ஊழிபேதி (வாந்திபேதி -6) எலிக்கடி - 9, நாக்குப்பூச்சிவிழ 13, காதுநோய் 18, காமாலை 20, நளிர்சுரம் 21, இருமல் 24, கண்நோய் 30, சொரி 31, பித்தசோகை 35, கல்லடைப்பிற்கு 34, தலைவலி 40, காய்ச்சல் 55, மார்புச்சளி 61, என 108 மருத்துவ குறிப்புகளைத் தந்து மேற்கண்ட நோய்களை போக்கலாம் என்கிறார் ஆக இது போன்ற குறிப்புகளிலிருந்துத் தமிழர்களின் மருத்துவ அறிவுப் புலப்படுகிறது.

வைத்திய குறளுக்கு வள்ளுவர் குறளும் இணைத்துப் பார்க்க உணவே மருந்து என்ற தன்மை விளங்கும் (Mohanarasu, 2015).

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது

அற்றது போற்றி உணின்

(Mohanarasu, 2015)

வருமுன் காக்க சித்தர்கள் கூறும் வழிமுறைகள்

உண்பதிரு பொழுதொழிய மூன்று பொழுதுண்ணோம்

உறங்குவதிரா வொழிய பகலுறக்கஞ் செய்யோம்

பெண்கள் தமைத்திங்களுக்கோர் காலன்றி மருவோம்

பெருந்தாக மெடுத்திடினும் பெயர்த்து நீருந்தோம்

மண்பரவு கிழங்குகளிர் கருணையன்றிப் புசியோம்

வாழையிளம் பிஞ்சொழிய கனியருந்தல் செய்யோம்

நண்பு பெறவுண்டபின்பு குறுநடையுங் கொள்வோம்

நமனார் கிங்கேதுவை நாமிருக்கு மிடத்தே

(Muthiah, 2018)

எனச் சுட்டும் இப்பாடல்வழி ஒரு மனிதன் நலமுடன் வாழ இம்முறையை கடை பிடிக்க வேண்டும் (Muthiah, 2018). அதாவது ஒரு நாளைக்கு இரண்டு வேளை மட்டும் உணவு, பகல் உறக்கம் வேண்டாம், மாதம் ஒரு முறை மட்டும் கலவி இன்பம், உணவு உட்கொள்ளும் போது இடையில் தண்ணீர் குடிக்க கூடாது, நிலத்திற்கு கீழ் விளையும் கிழங்குகளில் கருணைக் கிழங்கு தவிர பிறவற்றை உண்ணக் கூடாது, வாழைக்காயில் இளம் பிஞ்சுக் காயை உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளவும், உணவுக்குப்பின் சற்று நடைப்பயிற்சி மேற்கொள்வதும் அவசியம் இவற்றையே பாமரமக்கள் குறிப்பிடும் போது நாள் இரண்டு, வாரம் இரண்டு, மாதம் இரண்டு, வருடம் இரண்டு எனப் பிரித்து அனுபவத்தில் வாழச் சொன்னார்கள் மேலும் கவிஞர் குழுகதிரேசன் உணவே மருந்து எனும் தலைப்பில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

திங்கள் கிழமை தக்காளி ,செவ்வாய்க் கிழமை சிறுகீரை, புதன் கிழமை புடலங்காய், வியாழக்கிழமை வாழைக்காய், வெள்ளிக்கிழமை வெண்டைக்காய், சனிக்கிழமை சுண்டைக்காய், ஞாயிறு காரட், பீட்டுட்

வாரநாட்கள் ஏழாகும்

உணவில் காய்கறி நலமாகும்

ஊட்டமான காய்கறி தான்

உயிரைக் காக்கும் மருந்தாகும்.

ஆய்வுப் பயன்

தாராள மயமாக்கலும்(L), தனியார் மயமாக்கலும்(P), உலக மயமாக்கலும்(G), (LPG) வந்த பின் மனிதன் உடம்பைப் பேணுவது என்பது சாத்தியக்குறைவுதானே இதன் விளைவாகவும் எரிபொருள் நாற்றம், காற்று மாசுபாட்டால் அழற்சி (Dust Allergy) உண்டாகிறது.

மேலும் சித்தர்கள் காட்டும் மூச்சுப் பயிற்சியின் நன்மை சற்று அறிய வேண்டியது அவசிமாகிறது.

எட்டும் எட்டும் எட்டுளே இயங்குகின்ற வாயுவை

வட்டுமிட்ட அவ்விலே வைத்துணந்து பாருமே

மேலும்

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்

திடம்பட மெய்க்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே (Sengalva Raya Pillai, 1954)

என்பதற்கேற்ப தமிழர்களின் மருத்துவ அறிவை ஆயிரங்கண் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். சுற்றுச்சூழல் கெட்டுப்போன நிலையில் மனிதன் தன்னைத் தானே பாதுகாக்க முன்னோர்சள் மொழிந்த அனுபவங்களைப் பொன்போல் போற்றினால் நாம்திடமாக வாழலாம்.

முடிவுரை

தமிழர்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்ததும், கண்டதும், கேட்டதும், தான் அனுபவித்ததும் (சுயபரிசோதனை செய்ததும்) அதன் வழி தீர்வு கண்டதும், உடலைப் பாதுகாத்ததும் அறியலாகிறது. எனினும் ஒவ்வொரு மனிதனின் உடல் கூறுகளுக்கு ஏற்ப (வாதம் - காற்று, பித்தம்-வெப்பம், கபம்-குளிர்ச்சி) மருத்துவ முறைகளும் மாற வாய்ப்பு உண்டு. எனவே பொதுவாக மருந்துகளும், மருத்துவமுறைகளும் நமக்கேற்ப பயன்படுத்த வேண்டும். மேலும் ஐம்புலன்களுக்கேற்ப ஐம்பூதங்களும் பொருத்தமாகிறது என்பதை ஆராய முடிகிறது. நாட்டு மருத்துவர்கள், பயிற்சி மருத்துவர்கள், இயற்கை விஞ்ஞானிகள், ஆங்கில மருத்துவர்கள் என மருத்துவர் மாறுபட்டிருந்தாலும் ஆயுர்வேதம், யோகா, யுனானி, சித்தா, ஹோமியோபதி என மருத்துவ முறைகள் வேறு வேறாக இருந்தாலும் இவையெல்லாம் இயற்கையில் விளைந்தவைதான் எனவே மனிதர்களின் உடல் காற்று, வெப்பம், குளிர்ச்சி இம்மூன்றுக்கேற்ப இயற்கை மூலிகையைப் பயன்படுத்த தெரிந்தவன் இயல்பாக இருந்து இன்பமாக வாழலாம்.

References

Devendra Nadha Pandithar, (1936) Vaidhyakkural, Tamil Digital Library, Chennai

Devendra Nadha Pandithar, (1938) Vaithiya Perungu, Everady Printing Press, Chennai, India.

Mohanarasu, K., (2015) Thirukkural, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.

Muthiah P, L., (2018) Pathartha Guna Sinthamani, Mangai Veliyeedu, Chennai, India.

SengalvaRaya Pillai, (1951) Thirumanthira aarachiyum oppumai paguthiyum, Thirumoolar Thirumanthiram, Thiruppanandal, Sri Kasi madam veliyedu, Chennai, India.

Thamizhannal, (2008) Tholkappiyam Moolamum Karuthuraiyum, Meenakshi Puthaka Nilayam, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License